

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 189/2019
06.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Жељка Лекића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.157/17 од 22.05.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 837/2018 од 16.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Жељка Лекића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.157/17 од 22.05.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 837/2018 од 16.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.157/17 од 22.05.2018. године окривљена АА је оглашена кривом због извршења продуженог кривичног дела проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљена у року проверавања од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеној је изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности, тако што јој је забрањено обављање дужности - продавца у трајању од 3 године рачунајући од дана правноснажности пресуде. Окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати оштећеном СТУЗР „ББ“ износ од 150.000,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Ваљеву износ од 118.421,41 динар и суду износ од 112.359,66 динара, те да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, а све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени СТУЗР „ББ“ је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 837/2018 од 16.11.2018. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљене АА - адвоката Жељка Лекића у погледу правне квалификације, а и по службеној дужности, преиначена је пресуда Основног суда у Ваљевоу К.бр.157/17 од 22.05.2018. године, тако што је Апелациони суд у Београду радње окривљене АА описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ, а првостепена пресуда је преиначена и у делу одлуке о кривичној санкцији тако што се отклања изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљене одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљене АА - адвокат Жељко Лекић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 837/2018 од 16.11.2018. године, а из садржине захтева очигледно је да се побијају обе правноснажне пресуде, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи оспорену пресуду тако што ће окривљену ослободити од оптужбе за кривично дело које јој се ставља на терет или да укине оспорену пресуду и предмет врати на суђење Апелационом суду у Београду, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљене АА као разлоге подношења захтева за заштиту законитости само формално означава повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеној. Међутим, бранилац даље у образложењу захтева суштински оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним

одлукама и указује на погрешну и пристрасну оцену доказа од стране нижестепених судова, дајући сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне коју су дали нижестепени судови, а из које по мишљењу одбране произилази да су нижестепени судови неправилно и непотпуно утврдили чињенично стање, огласивши кривом окривљену само на основу претпоставки и индиција, обзиром да ни из једног изведеног доказа не произилази да је окривљена присвојила неки новац за себе.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљене у поднетом захтеву, као разлоге побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеној (члан 438. став 2. тачка 1. и члан 439. тачка 1. и 2. ЗКП), док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну и пристрасну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеној и њеном браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Жељка Лекића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић